

magának is. S ahhoz, hogy táplálni tudjon minden erejével – teljes szívével, teljes lelkével... -, mindent fel kell használnia ennek érdekében, mint a tölgy. Nem tarthat meg semmit. Nem mondhatja, hogy már mindenem megvan. Már létezem, jól élek, vannak fiaim és lányaim, s már nincs szükségem semmire, mindent megkaptam az élettől. Mert az élet ennél sokkal többet nyújt minden lélegzetvételnél, minden pillantáskor, minden falat kenyérral. Azért nyújtja, hogy egy megfelelően kialakított szervezet teljes egészében átalakítsa a lehető legfinomabb anyaggá, amit csak képes előállítani. Ez pedig nem csupán az utódok sorának létrehozásához szükséges anyag, melyek létrehozására minden egészséges növény és állat képes, hanem a teremtő akarat és a megismerő figyelem anyaga. Ez az anyag hozza létre azt az utódot, amely az Ember fia az emberben. S éppen ezeknek az anyagoknak a termeléséből van, és volt mindig is hiány s így nem születik meg az utód, az Ember fia az emberből, az Igaz ember. A gépezet nem működik megfelelően. Nem tölti be a szerepét. Csak létezik, azaz felhasznál, de nem táplál. Persze így is táplál. Táplálja az utódait, mint a madár a fiókait. Táplálja a benne, körülötte és az alatta lévő világokat az összes melléktermékével és testével is halála után. Táplálja, vagy éppen rombolja az összes kisugárzásával, szavával, gondolatával, mozdulatával az emberi kultúra világát. Vajon ennyi az egész, ezért teremtette Mindannyiunk Közös Alkotója ezt az egész apparátust saját képére és hasonlatosságára? S Őt ki táplálja, mivel és hogyan? Vajon nem éppen ezért adja számolatlanul minden lélegzetvétellel és pillantással azt a táplálékot, ami átalakítva, finomítva, összegyűjtve és újjászülve valahogy visszajut Hozzá, éppen Őt táplálva? És akkor miért nem olyanok teremtett minket embereket, hogy elő tudjuk állítani ezeket a finomabb anyagokat? Sajnos tudjuk, hogy csak részben múlik Rajta a dolog. Elő tudnánk állítani őket. Sokan és minden korban elő tudták állítani, akik rájöttek a sohasem volt titokra. Ma is előállítják. S nemcsak a szentek. Mindenki, aki képes magát szabaddá tenni az “ez van”, az “ilyen a világ”, “a tudomány majd megoldja”, az “úgyis meghalunk”, a “másoknak sem sikerült”, vagy az “élvezzük az életet, amíg lehet” szemlélettől, képes rá. A nehézség éppen az ezektől való megszabadulás, a szokások átváltoztatása, a megértett új fogalmak életgyakorlattá tévése. Táplálék van hozzá elég, már csak a megfelelő működést kell magvalósítani. Akiknek sikerült, azt mondják nem egyszerű. Fáradságos és hosszadalmas. Az eredmény is “csak” a megtettem mindent azért, hogy amit kaptam, megháláljam jó érzése. Azt mondják ez, az “igazság szabaddá tesz” érzése. Röviden ennyit a fényről.

Az alapkérdés tehát így teljeseedik ki: lehet-e paprikás krumplit főzni, enni, cserszegi fűszerrel Isten dicsőségére is? Vagy más oldalról megközelítve: lehet-e levegőt venni, figyelmet szentelni bármire, Isten

dicsőségére is? S talán egy harmadik oldalról: mit kell megadnunk a “császárnak”, a világnak: embertársainknak, családunknak, népünknek, a szomszédunknak, a természetnek, és mit kell megadnunk Istennek? Vagy ez egy és ugyanaz a folyamat lenne? Akkor mit akart a Mester ezzel mondani?

DRYP

KERTI NAPLÓ JÚNIUSRA MÉG A MÁJUSI ARANYAT ÉRŐ ESŐK IDEJÉN

Merthogy alig telt egy hét ebből az orgonailatú hónapból, amikor körülnéztem a kertben s számba vettem milyen teendőkre készülhetnek a kertkedvelők júniusra. Júniusra már sok konyhakertben a másodvetések helyét tervezgetik. Különösen igaz lehet ez majd idén, amikor a tavaszi átmenet helyett hol nyári meleg, hol télies hideg lepte meg a kertet. Az áprilisi csapadék ugyanis sokhelyütt majdhogynem szilárd formában érkezett. Mégis minden felgyorsult, napok alatt elvirágoztak még a dísznövények is, felénk az orgona sem akarta megvárni az Anyák napját. Gyurka bácsitól örökölt fügebokrunkon is ilyenéjt még szokatlan jókora méretű gyümölcsök mutatkoztak.

Most pedig vegyük számba mi jöhet szóba másodvetésnek egy kiskertben. A korán felszedett zöldségnövények, úgymint a spenót, fejes saláta, hónapos retek, de még a zöldborsó is számításba jöhet az idén, vagy a zöldhagyma helyére még vethetünk zöldbabot. Másodvetésre általában a bokorbabok közül válogassunk, hiszen melegigényes voltak ilyenkor már nem jelent kockázatot. A cékla is alkalmas másodnövénynek, de sikeres vállalkozás lehet az uborka vetése is.

Van néhány feltétele azonban a másodvetésű növények eredményes termesztésének.

Ha rászántuk magunkat, hogy a letermett növényeink helyére újakat vessünk, lehetőleg kerüljük azokat a növényeket, amelyeknek közös betegségeik, kártevőik lehetnek az előző növényvel. Ezzel permetezéseket spórolhatunk meg, nem is említve a bosszúságokat.

A másodvetésre kiválasztott növény fajtáját az igénytelenebb, szárazságot és meleget jobban tűrő fajták közül válogassuk, legyen az bokorbab, vagy éppen az említett uborka.

Arra is érdemes figyelni, hogy hosszúnappalos körülmények között is neveljenek termést, mert a rövid tenyészedejű, egyébként pedig korai vetésre alkalmas fajták hajlamosak korán maghozó szárba szökkeni. Különösen érvényes ez a retek- és salátafélékre.

Hogy az idei június mennyire lesz csapadékos – előző évek tapasztalata inkább öntözés felkészülésre sarkall – ma még korai lenne megjósolni, talán a Medárd nem maradt adós a vízzel, és akkor bizony általában meglódtak a gyomok is. Az esővíz egyébként is jobb növénynevelő az öntöző víznél. A gyomok miatt időnként azért elő kell venni a kapát, a sokféle növény között úgysem érdemes gyomirtóval próbálkozni. Egyébként is jót tesz egy kis mozgás a kertben és még meg is takaríthatunk egy fitness szalon kiadást is.

Amikor viszont sárguló paprika, paradicsom leveleket látunk palántáinkon, első gondolatunk ne valamilyen gombaölő szer legyen, hiszen a jelentősebb csapadék után sokszor annyira összetömörödik a talaj, hogy inkább a levegőtlenység, a gyökerek fuldoklása okozza a sárgulást. A talajfelszín lazítása – kapirgálása – már sokat segíthet ilyenkor.

Arra is gondoljunk, hogy paradicsom palántáink júniusra rendszerint már karó után kiáltanak, de a másodvetésű uborkáink is előbb-utóbb felkapaszkodnának valamire, vagy elfutnak a talajon. Ha nem akarunk földes, sáros termést szedegetni, biztosítsunk számukra kapaszkodót, ha nem éppen a kerítés mentére ültettük a palántákat. A legegyszerűbb megoldás erre a célra két magasabb karóra rögzített műanyag háló, amelyet a gazdaboltok fehér, zöld színekben árulnak.

Másodvetések sikeres termesztéséhez mindig nagy biztonságot ad, ha öntözni is tudjuk a növényeket. Öntözési lehetőség híján még az úgynevezett igénytelenebb növényeink termesztési kockázata is megnő.

Akinek burgonya is zöldell – sőt ilyenkor már többnyire virágzik is – a kertjében aligha tudja elkerülni a vegyszeres védekezést burgonyabogár ellen. A korábban még valamennyire naptárhoz igazodó nemzedékek mára már egybefolynak, egyszerre láthatunk csíkos bogarakat s különböző korú lárváikat a leveleken, ilyenkor már csak valamelyik rovarölő szer segít megőrizni a leveleket. És ha már elővettük a permetező masinát, érdemes gombaölő szerből is bekeverni a lébe, hogy a burgonyavész ellen is bebiztosítsuk krumplinkat. A gazdaboltokban majd segítenek választani az időközben már nagyon leszűkült rovar- és gombaölő szerválasztékból.

Illene valamit kerti napló címhez híven is mesélnem, hiszen eddig csak a teendőkről esett szó. A májust ugyan addigra már jócskán ellapoztuk a naptárban, mire ezek a sorok az olvasók elé kerülnek. No de egy napló éppen az eltelt napokat lenne hivatott rögzíteni. Nem sok említésre

való történt ebben a szélsőségesre sikeredett április-májusban. Palántaneveléssel is már csak Bözsi szomszédaszonyunk foglalatoskodott a kertjében, még a hagyományos meleg talpas változatban. A meleg talp hőjét valójában a trágya szolgáltatja és a sokat emlegetett üvegházhatás, mint napcsapda gyűjti az üveg alatt, persze hozzáértő, gyakorlott szellőztetéssel.

Városi kertünkben csupán a virágok s az öreg Otelló lugas biztattak kertészkedésre. Igaz, hogy már megtaláltam rajtuk a szivarsodró eszelény levelekből készített utódnevelő bölcsőit is. Két kis szivarkát kézzel eltávolítottam, de készítőit a szép fémek kis haszontalan ormányosokat nem leltem meg a levelek között.

A palántázással máskor is mindig megvárjuk a fagyos szentek elmúltát. Idén valamiért a gyöngyvirág mezőnk nem borította be virágaival a kertet. Helyettük korábban a hóvirágszönyegben gyönyörködhattünk s a tavaly még lustálkodó tulipánok is megemberelték magukat gyorsan elvirágzó kelyheikkel. A cseresznyeoltvány is szépen kibontotta első leveleit.

